

den. Det skulde vi have for Die. Vi kunne ikke til evige Tider holdes til at gjøre Noget, selv om den, hvem det fra Først af siges at være lovet, vedbliver at gjøre det umuligt. Det synes endog saa for Tiden noget ironisk at tale om Forpligtelser, i et Dieblik, hvor en Prætendent staaer i en Landsdeel, ligeoverfor hvilken Forpligtelsen skal være; det er dog klart, at Forpligtelsen i det Mindste ikke kan leve længere, end til Forholdet er forandret. Det er vort frie nationale, selvstændige Liv paa den ene Side og Monarkiets Bevaren paa den anden Side, disse 2 store Opgaver, som vi maae kæmpe for at gennemføre til det Yderste, og det forekommer mig, at Adressen tilstrækkelig har angivet, at det er Maalet, om det end muligt kan udtrykkes anderledes. Men vist er det, at den Kamp, vi for Dieblicket føre, er dog for det, som ogsaa Adressen anfører, det selvstændige danske Rige. Hæren staaer i dette Dieblik opstillet kampfærdig paa et saadant Punkt, at vi, naar det lykkes os at gaae seirrig ud af Kampen, kunne opretholde den Forsatning, som der er Tale om at opretholde, og at det vil være os muligt at føre ud i Livet den Forsatning, Hans Majestæt, ved at sætte sin Underskrift under den, har stadfæstet som Grundlov for Kongeriget og Slesvig. Det er naturligt, at i et Dieblik som dette, hvor Enhver veed, hvor Kampen staaer, at Eftertrykket lægges paa denne Side. Det er først paa et senere Trin, at vi kunne vække vore Arme videre, thi i det Land, hvor Fienden staaer, kunne vi dog ikke blive Herrer i den nærmeste Fremtid; Krigslykken skal altsaa der begunstige os. Jeg ønsker ikke at komme ind paa hele denne fremtidige Udvikling; men lad mig kun sige Det, og det er, at Vanstæligheden ved at knytte Vaandet er mangfoldig gjort derved, at der er indtraadt Begivenheder, hvorover vi enten ikke have været Herrer, eller med Hensyn til hvilke vi have troet det rettest at drage os tilbage, og at det saaledes vil være forbundet med endnu større Vanstæligheder, end det tidligere har været, at gennemføre og opretholde en Fællesforsatning for Monarkiet, som vi alt have forsøgt paa.

H. Jensen: Jeg skal ikke opholde det høitærede Thing med mange Bemærkninger,

jeg skal kun holde mig til en eneste Ytring af en af de ærede Forslagsstillere, som jeg vil tillade mig at indbegaae. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) meente nemlig, at der i Adressen ikke er udtalt nogen Dom angaaende Grundloven af 18de November forrige Aar. Denne Mening kan jeg ikke tiltræde. I det Punktum, som gaaer ud paa, at vi med oprigtig Tilfredsstillelse have seet Deres Majestæt hænde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udblandets Forestillinger og Fordringer om Ophævelsen af Grundloven af 18de November forrige Aar, ligger ganske naturlig den Mening, at vi med oprigtig Tilfredsstillelse have seet, at Hans Majestæt har værnet om denne Forsatning ligeoverfor Udblandet, men der ligger tillige deri den Mening, at vi ikke ønske, at Hans Majestæt vil værne om vor Frihed og Selvstændighed, forsaavidt den paa anden Maade skulde blive angreben. Jeg troer, at dette Punktum vilde sige langt mere, hvis vi udelod Ordene: „om Ophævelsen af Grundloven af 18de November forrige Aar“, thi saa var Meningen aabenbart, at vi ikke alene med oprigtig Tilfredsstillelse have seet Hans Majestæt hænde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor de Fordringer, der gik ud paa Ophævelsen af Grundloven af 18de November f. A., men at vi overhovedet med Tilfredsstillelse have seet Hans Majestæt hænde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udblandets Forestillinger og Fordringer. Saaledes som Ordene nu staae, have de kun naturligen den Mening, at man især er foruopiet over, at Hans Majestæt har værnet om denne Grundlov, og jeg finder det ganske naturligt for de Medlemmer, der særlig elske denne Grundlov, at de udtale denne Tanke, men da jeg ikke hører til dem, som nære en saadan overdreven Kjærlighed til denne Grundlov, saa kan jeg ikke indlade mig paa at støtte dette Punkt og udelade alt Andet. Jeg troer, at det maa være Hans Majestæts Opgave at værne om Rigets Frihed og Selvstændighed overalt og paa alle Punkter, hvor Udblandet ved Forestillinger og Fordringer vil angribe dem, og jeg vil derfor, isald ingen Anden gjør det, tillade mig at stille Forslag om, at vi stryge de af mig paa-